

Kardinal Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Uvodna riječ za Svećenički dan
Zagreb, Šalata, 23. studenoga 2015. godine.

Dragi oci biskupi,
draga braćo prezbiteri i đakoni, dijecezanski i redovnički!
Srdačno vas pozdravljam na početku drugoga dijela našega susreta.

Naš posljednji Svećenički dan bio je 16. ožujka ove godine. Od tada se dijecezanski prezbiterij Zagrebačke nadbiskupije povećao za četvoricu novozaređenih svećenika; to su: vlč. Dominik Glasnović, vlč. Matija Knok, vlč. Martin Krizmanić i vlč. Marko Torbar. Zaređena su i četiri đakona koji se pripremaju za prezbiterstvo: vlč. Luka Brešić, vlč. Marko Čolak, vlč. Marinko Golek i vlč. Ivan Lukić. Zahvaljujući dobrom Bogu za pozive i darove sudjelovanja u Kristovu poslanju, preporučujem našu mlađu braću u molitve čitavog Prezbiterija. U tom istom razdoblju tri naša subrata završila su svoj ovozemni životni put: vlč. Matija Jezerinac, mons. Vladimir Stanković i vlč. Pero Duić. Njih preporučujemo Božjem milosrđu.

Zahvaljujem mons. Stjepanu Balobanu za predvođenje današnjeg pokorničkog bogoslužja i posebno za poticajne riječi koje nam je uputio u znaku molitvenog iščekivanja kanonizacije našega pastira blaženog Alojzija Stepinca.

Ovaj drugi dio našega Svećeničkog dana ima dvije nosive točke: Druga nadbiskupijska sinoda i Izvanredna sveta godina milosrđa.

Istinski se radujem što vam danas mogu predati Radni dokument Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije – Instrumentum laboris. Taj je dokument plod dosadašnjeg sinodskoga hoda Crkve zagrebačke, stoga svima od srca zahvaljujem na dosadašnjem sudjelovanju u pripremi Nadbiskupijske sinode. S ovim Radnim dokumentom u stanovitom se smislu zaključuje pripremno razdoblje naše Sinode i omogućuje početak plenarnih sinodskih zasjedanja, od kojih je prvo planirano za jesen 2016. godine.

S pripremnim razdobljem naša je Nadbiskupija započela sinodski hod u koji se uključio Božji narod s velikom otvorenošću, pouzdanjem u Boga i njegovo spasenje. Taj je proces unio živost u naše župne zajednice, među naše vjernike i cjelokupnu crkvenu zbilju. U sinodskom su se hodu jasnije vidjeli ciljevi te su mnogi sinodski prijedlozi brže sazrijevali i dolazili do ostvarenja. U tom je razdoblju došlo do ponovne uspostave Sisačke biskupije i osnivanja Bjelovarsko-križevačke biskupije (5. prosinca 2009. godine bulom papa Benedikta XVI.). Osnovano je Hrvatsko katoličko sveučilište (3. lipnja 2006. godine) te Nadbiskupijski pastoralni institut (3. listopada 2007. godine). Uveden je trajni đakonat u našoj partikularnoj Crkvi. Zauzimanjem vjernika laika pastoral pojedinih uzrasta i skupina, posebno pastoral mladih vjernika doživio je novi zamah.

Sinoda je uistinu izniman događaj čitave Crkve zagrebačke zbog toga smo svi pozvani da se uključimo u to crkveno događanje. Ova pastoralna godina treba biti prožeta sinodskom pripremom na svim razinama života nadbiskupijske obitelji. Radni dokument što ga imate u rukama neka posluži svima da se još više uključe u proces Sinode. Zato smo željeli da i na našem Svećeničkom danu zajedno razmotrimo kako koristiti Instrumentum laboris Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije.

Sinoda je u prvom redu događaj Duha Svetoga. Privilegirano mjesto u Sinodi ima molitva, posebno zajednička molitva. Naglašavam dva vida takve molitve: molitva zahvaljivanja Bogu za darove kojima je obdario našu Crkvu zagrebačku. Nije dobro samo jadikovati i govoriti o onome što nam nedostaje, već treba zahvaljivati Gospodinu što nas je pozvao da budemo vjernici i članovi Katoličke Crkve. Tu je molitva zagovora i preporuke, pogotovo za ono što je povjereno našoj odgovornosti. Potrebno je zatim zaufano traženje oprostjenja i milosti.

U trenucima duhovnog i pastoralnog raspoznavanja i rasuđivanja trebamo se pred Gospodinom pitati što Bog želi od nas kao Crkve. Svatko od nas pojedinačno si postavlja to pitanje, polazeći od službe koju vrši u Crkvi, od svoje zajednice, župe te šireći pogled pita se: što to, Gospodine, želiš od nas u ovom trenutku naše crkvene i nacionalne povijesti? U čemu trebamo ustrajati, a što ispravljati?

Potrebno je da to činimo i na zajedničkim susretima na različitim razinama razmatrajući o darovima kojima smo obdareni kao nadbiskupijska zajednica, kao i o velikoj odgovornosti koju zajedno nosimo u ovim konfuznim situacijama koje živi hrvatsko društvo, Europa i svijet. Nasuprot svemu tomu želio bih da nam Sinoda ojača pouzdanje u budućnost, koja je Božja i naša, da se svi zajedno više prepustimo Gospodinu. U tebe se, Gospodine, uzdam, molio je naš Blaženik. Zagovoru svetih pastira Crkve zagrebačke, blaženih Augustina i Alojzija preporučujemo djelo Sinode koje stavljamo pod okrilje Presvete Bogorodice Marije, Majke Crkve.

Pripremu samog početka sinodskog zasjedanja živjet ćemo u vremenu milosti, u Godini milosrđa. U buli najave papa Franjo govori nam o temeljnom značenju Izvanrednog jubileja milosrđa: »usmjeriti svoj pogled na milosrđe, kako bismo sami postali djelotvornim znakom Očeva djelovanja« (br. 3). To je perspektiva koju nam Papa otvara u Izvanrednoj svetoj godini koju ćemo uskoro započeti. Uđimo u nju sa sinodskim programom naše Crkve zagrebačke.